

๑๔๘๑

เล่ม ๑๔ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

พระราชบัญญัติ

พนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพนักงาน
อัยการ

เล่ม ๑๔ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘

“ “เขต” หมายความว่า เขตท้องที่ของกรมอัยการ ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๕ พนักงานอัยการได้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

๑. อธิบดี
๒. รองอธิบดี
๓. ผู้อำนวยการกอง
๔. ผู้อำนวยการอัยการเขต
๕. อัยการประจำกรม

เล่ม ๓๔ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

๖. อัยการจังหวัดเอก
๗. อัยการประจำกอง
๘. อัยการจังหวัด
๙. อัยการจังหวัดผู้ช่วย
๑๐. อัยการผู้ช่วย และ
๑๑. ผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ในเขตหนึ่ง ๆ ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการอัยการประจำเขต เรียกว่า “ผู้อำนวยการอัยการเขต”

ในท้องที่ที่ศาลจังหวัดให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้า เรียกว่า “อัยการจังหวัดเอก” หรือ “อัยการจังหวัด” และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า “อัยการจังหวัดผู้ช่วย” หรือ “อัยการผู้ช่วย” ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๑๔ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

“ มาตรา ๑๒ อธิบดีและรองอธิบดีมีอำนาจดำเนินคดีได้
ทุกศาล ผู้อำนวยการอัยการเขตมีอำนาจดำเนินคดีได้ทุกศาล
ภายในเขต พนักงานอัยการผู้อื่นมีอำนาจดำเนินคดีได้เฉพาะ
ศาลแห่งท้องที่ที่พนักงานอัยการผู้นั้นรับราชการประจำ เว้นแต่

(๑) เมื่ออธิบดีได้มีคำสั่งให้พนักงานอัยการซึ่งรับ
ราชการประจำในท้องที่หนึ่งไปช่วยราชการในอีกท้องที่หนึ่ง
ชั่วคราว หรือให้ไปดำเนินคดีใดเฉพาะเรื่อง หรือเมื่อผู้
อำนวยการอัยการเขตได้มีคำสั่งให้พนักงานอัยการซึ่งรับราชการ
ประจำในท้องที่หนึ่งภายในเขตไปช่วยราชการในอีกท้องที่หนึ่ง
ชั่วคราว หรือให้ไปดำเนินคดีใดเฉพาะเรื่องภายในเขต และ
อธิบดีหรือผู้อำนวยการอัยการเขต แล้วแต่กรณี ได้แจ้งให้ศาล
แห่งท้องที่นั้นทราบแล้ว พนักงานอัยการผู้นั้นมีอำนาจดำเนิน
คดีได้ตลอดถึงศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา

(๒) เมื่อคดีที่พนักงานอัยการได้ดำเนินไว้ในศาล
ชั้นต้นขึ้นมาสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา พนักงาน
อัยการผู้ดำเนินคดีนั้น หรือพนักงานอัยการผู้ขึ้นซึ่งประจำ
ศาลชั้นต้นนั้น หรือพนักงานอัยการซึ่งรับราชการประจำอยู่ใน
ราชการส่วนกลาง มีอำนาจดำเนินคดีในศาลอุทธรณ์หรือศาล
ฎีกาได้

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

(๓) ในคดีที่ศาลส่งประเด็นไปสืบพยานยังศาลอื่น หรือโอนคดีไปพิจารณายังศาลอื่น พนักงานอัยการประจำศาลอื่นนั้น หรือพนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีมาแต่ต้น หรือพนักงานอัยการซึ่งประจำศาลที่ดำเนินคดีมาแต่ต้น มีอำนาจดำเนินคดีนั้นในศาลที่สืบพยานตามประเด็นหรือศาลที่รับโอนคดีนั้นได้”

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติราชการนอกจากการใช้อำนาจหรือกระทำการตามที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือกฎหมายอื่น ให้พนักงานอัยการซึ่งรับราชการอยู่ในส่วนภูมิภาคพึงบังคับบัญชาผู้อำนวยการอัยการเขตและผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ไม่ลบล้างอำนาจของอธิบดี”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๔ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากตำแหน่งผู้อำนวยการอัยการภาค ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำภาค ได้ถูกยกเลิกโดยกฎหมายให้เลิกภาค แต่ส่วนราชการประจำภาคแต่เดิมยังมีความจำเป็นในทางวิชาการเกี่ยวกับงานอัยการ และงานที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงตำแหน่งผู้อำนวยการอัยการภาค มาเป็นผู้อำนวยการอัยการเขต เพื่อทำหน้าที่พนักงานอัยการประจำเขต โดยได้เสนอพระราชกฤษฎีกาแบ่งท้องที่ออกเป็นเขต เป็นส่วนหนึ่งแล้ว.